

AZ IDEIGLENES INTÉZKEDÉSRŐL HATÁROZÓ BÍRÓ VÉGZÉSE

2007. szeptember 28.*

A T-257/07. R. sz. ügyben,

a **Francia Köztársaság** (képviselik: E. Belliard, G. de Bergues, R. Loosli és A. During, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli: M. Nolin, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet I., III., VII. és IX. mellékletének módosításáról szóló, 2007. június 26-i 727/2007/EK bizottsági rendelet (HL L 165., 8. o.)

* Az eljárás nyelve: francia.

melléklete 3. pontja végrehajtásának – amennyiben az beiktatja a rendelet 2.3. pontja b) alpontjának iii. fordulatát, 2.3. pontjának d) alpontját és 4. pontját a 2001. május 22-i 999/2001/EK rendelet (HL L 147., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 32. kötet, 289. o.) VII. mellékletének A. fejezetébe – a felfüggesztése iránti kérelme tárgyában,

AZ IDEIGLENES INTÉZKEDÉSRŐL HATÁROZÓ BÍRÓ

az eljárási szabályzat 106. cikke értelmében az Elsőfokú Bíróság elnökét helyettesítve, az Elsőfokú Bíróság teljes ülésének 2006. július 5-i, 2007. június 6-i és 2007. szeptember 19-i határozatai értelmében,

meghozta a következő

Végzést

Jogi háttér

- ¹ 2001. május 22-én a Parlament és a Tanács elfogadta az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 999/2001/EK rendeletet (HL 147., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 32. kötet, 289. o.).

- 2 A 999/2001 rendelet 23. cikke értelmében a megfelelő tudományos bizottsággal a közegészségügyi kihatású kérdésekkel kapcsolatban folytatott konzultációt követően a rendeletnek a fertőző szivacsos agyvelőbántalmak (a továbbiakban: TSE) elleni küzdelem keretében teendő intézkedéseket részletező mellékletei módosíthatók vagy kiegészíthetők.

- 3 2003. február 12-én a Bizottság elfogadta a 999/2001 rendeletnek a juh- és kecskefélék fertőző szivacsos agyvelőbántalmainak felszámolása tekintetében, továbbá az élő juh- és kecskefélék, valamint a szarvasmarha-embriók kereskedelmére vonatkozó szabályok tekintetében történő módosításáról szóló 260/2003/EK rendeletet (HL L 37., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 38. kötet, 201. o.). A 260/2003 rendelet a tudományos operatív bizottság ajánlására a TSE-vel fertőzött juh- és kecskeállományok esetében egészségrendészeti intézkedések meghozatalát, pontosabban a genetikailag ellenálló példányok kivételével történő teljes selejtezést írja elő.

- 4 2005. január 12-én a Bizottság elfogadta a 999/2001 rendelet III. és X. mellékletének a szarvasmarha-, juh- és kecskefélék fertőző szivacsos agyvelőbántalmi járványügyi megfigyelésének tekintetében történő módosításáról szóló 36/2005/EK rendeletet (HL L 10., 9. o.). E 36/2005 rendelettel a Bizottság a juh- és kecskeállományban felfedezett minden TSE esetében az első gyors vizsgálatot követően szűrővizsgálat elvégzését írta elő annak megállapítása végett, hogy az állat súrlókorban vagy szarvasmarhák szivacsos agyvelőbántalmában (a továbbiakban: BSE) szenved-e.

- 5 A Bizottság 2007. június 26-án elfogadta a 999/2001 rendelet I., III., VII. és IX. mellékletének módosításáról szóló 727/2007/EK rendeletet (HL L 165., 8. o.).

6 A 727/2007 rendelet mellékletének 3. pontja ekképpen rendelkezik:

„A VII. melléklet helyébe a következő lép:

»VII. MELLÉKLET

A [TSE] FELSZÁMOLÁSA

A. FEJEZET

A TSE előfordulásának megerősítését követő intézkedések

1. A 13. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett felmérésnek azonosítania kell a következőket:

[...]

b) juh- és kecskefélék esetében:

- az abban a gazdaságban tartott összes többi, juh- és kecskefélék kívüli kérődzőt, amelyhez az állat tartozik, és amelyben a betegséget megállapították,

- amennyiben megállapíthatók, a szülőállatokat, továbbá nőivarú állatok esetében annak az állatnak, amelyben a betegséget megállapították, valamennyi embrióját, petesejtjét és utolsó utódát,

- a gazdaságban, ahol az állatban a betegséget megállapították, a második francia bekezdésben felsoroltakon kívül tartott összes többi juh- és kecskefélélt,

- a betegség feltehető eredetét és a többi gazdaságot, amelyben vannak olyan állatok, embriók és petesejtek, amelyek megfertőződhetnek a TSE kórokozó-jával, vagy ugyanabból a takarmányból ettek, vagy ki voltak téve ugyanannak a fertőzési forrásnak,

- az esetlegesen fertőzött takarmány és egyéb anyagok forgalmát vagy a terjesztés bármely más eszközét, amely átvihette a TSE kórokozóját a kérdéses gazdaságból vagy gazdaságba.

2. A 13. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott intézkedések tartalmaznak legalább az alábbiakat:

[...]

2.2. Ha juhok surlókórjának gyanúja merül fel egy juh- vagy kecskefélélnél az egyik tagállam valamely gazdaságban, az összes többi juh- vagy kecskefélélt hatóságilag szállítási tilalom alá kell helyezni, amíg a vizsgálatok eredményei rendelkezésre nem állnak. Ha bebizonyosodik, hogy az a gazdaság, ahol az állat tartózkodott, amikor a surlókór gyanúja felmerült, valószínűleg nem az a gazdaság, amelyben az állat a surlókórral megfertőződhetett, az illetékes hatóság a rendelkezésre álló járványügyi információk alapján dönthet úgy, hogy más gazdaságokat, vagy csak azt a gazdaságot helyezi hatósági ellenőrzés alá, ahol a fertőzés történt.

2.3. Ha a juh- vagy kecskefélében megerősítik a TSE előfordulását:

- a) ha a BSE nem zárható ki a X. melléklet C. fejezete 3.2. pontjának c) alpontjában meghatározott eljárás szerint végzett körvizsgálat során, az 1. pont b) alpontjának másodiktól ötödikig terjedő francia bekezdéseiben említett felmérés által azonosított állatok, embriók és petesejtek leölése és teljes körű megsemmisítése által;

- b) ha az illetékes hatóság döntése alapján a BSE a X. melléklet C. fejezete 3.2. pontjának c) alpontjában meghatározott eljárás szerint kizárható;

vagy:

- i. az 1. pont b) alpontjának második és harmadik francia bekezdésében említett vizsgálatlal azonosított valamennyi állat, embrió és petesejt leölése és teljes megsemmisítése. A gazdaságra a 3. pontban meghatározott feltételek vonatkoznak;

vagy:

- ii. az 1. pont b) alpontjának második és harmadik francia bekezdésében említett vizsgálatlal azonosított valamennyi állat, embrió és petesejt leölése és teljes megsemmisítése az alábbiak kivételével:

– ARR/ARR genotípusú tenyészkosok,

- tenyész-anyajuhok, amelyek legalább egy ARR alléllal rendelkeznek, és nincs VRQ alléljuk, valamint, ahol az ilyen tenyész-anyajuhok vemhesek a felmérés idején, a későbbiekben született bárányok, ha genotípusuk megfelel e bekezdés követelményeinek,

- legalább egy ARR alléllal rendelkező juhok, amelyeket kizárólag vágásra szánnak,

- ha az illetékes hatóság úgy határoz, a három hónaposnál fiatalabb szarvasmarha és kecskéket, amelyeket kizárólag vágásra szánnak.

A gazdaságra a 3. pontban meghatározott feltételek vonatkoznak;

vagy

- iii. a tagállam azonban úgy dönthet, hogy nem öli le és semmisíti meg az 1. pont b) alpontjának második és harmadik francia bekezdésében említett vizsgálttal azonosított állatokat, amennyiben nehéz ismert genotípusú helyettesítő juhféléket beszerezni, vagy ahol az ARR allél gyakorisága a tenyészetben vagy a gazdaságon belül alacsony, illetve ahol az említett állatokat a beltenyészet elkerülése céljából vagy az összes járványügyi tényező ésszerű megfontolása alapján szükségesnek tekintik. A gazdaságra a 4. pontban meghatározott feltételek vonatkoznak.

c) A b) pontban meghatározott intézkedésektől eltérve és kizárólag akkor, ha a gazdaságban kimutatott TSE-előfordulás atipikus surlókór, a tagállam határozhat az 5. pontban ismertetett intézkedések alkalmazása mellett;

d) A tagállamok a következőképpen határozhatnak:

i. a b) pont i. alpontjában említett állatok leölése és teljes megsemmisítése helyett azok emberi fogyasztás céljából történő levágása;

ii. a b) pont ii. alpontjában említett állatok leölése és teljes megsemmisítése helyett azok emberi fogyasztás céljából történő levágása;

feltéve hogy:

– az állatokat az érintett tagállam területén vágják le,

– minden 18 hónapnál idősebb vagy kettőnél több, a fogínyen kibújít maradandó metszőfoggal rendelkező, emberi fogyasztás céljából levágott állatot meg kell vizsgálni TSE előfordulása szempontjából a X. melléklet C. fejezete 3.2. pontjának b) alpontjában meghatározott laboratóriumi módszerek szerint.

- e) A b) pont i. és iii. alpontjaival összhangban leölt és megsemmisített, illetve emberi fogyasztás céljából levágott juhfélék prionfehérje-genotípusát legfeljebb 50 egyed erejéig meg kell vizsgálni.

[...]

4. Miután a gazdaság alkalmazni kezdte a 2.3. pont b) alpontjának iii. fordulatában ismertetett intézkedéseket, és a TSE utolsó előfordulásának kimutatását követő két tenyésztési év időtartamára:

- a) a gazdaságban tartózkodó valamennyi juh- és kecskefélét azonosítani kell;
- b) gazdaságban lévő valamennyi juh- és kecskeféle csak az érintett tagállam területén mozgatható emberi fogyasztás céljából történő levágásra vagy selejtezés céljából; minden, 18 hónaposnál idősebb, emberi fogyasztás céljából levágott állatot meg kell vizsgálni TSE előfordulása szempontjából a X. melléklet C. fejezete 3.2. pontjának b) alpontjában meghatározott laboratóriumi módszerekkel összhangban;
- c) az illetékes hatóságnak biztosítani kell, hogy embriókat és petesejteket nem szállítsanak el a gazdaságból;

[...]«”

7 A 727/2007 rendelet a 3. cikke értelmében 2007. július 17-én lépett hatályba.

A jogvita alapját képező tényállás

8 A TSE-megbetegedések állatokban és emberekben előforduló neurodegeneratív betegségek, amelyek közé tartozik a BSE, valamint a juhok sűrűlőkórja.

9 A 999/2001 rendelettel bevezetett, a szarvasmarhákra és a kiskérődzőkre (juhok és kecskék) alkalmazandó szabályok azon a feltételezésen alapulnak, hogy a BSE- és a Creutzfeldt-Jakob betegség új változata egymással összefüggenek. A rendelet (1) preambulumbekzdése szerint ugyanis „[e]gyre több bizonyíték támasztja alá a BSE- és a Creutzfeldt-Jakob betegség új változata kórokozóinak hasonlóságát.”

10 2003 és 2005 között a tudományos ismeretek fejlődése és a tagállamok által hangoztatott aggodalmak a TSE elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályozás átalakítására indították a Bizottságot. Ennek keretében a Bizottság több alkalommal módosította a 999/2001 rendeletet, és 2005. július 15-én elfogadta a [COM(2005) 322 végleges] „TSE-ütemtervet”, amelyben kinyilvánította a hatályban lévő felszámolási intézkedések felülvizsgálatát és enyhítését célzó intézkedésekre vonatkozó javaslatvételi szándékát, az új elérhető diagnosztikai eszközök figyelembevételével, valamint a fogyasztóvédelem jelenlegi szintjének biztosításával.

11 E dokumentumban a Bizottság kifejtette, hogy a 2005 januárjától végzett megkülönböztető vizsgálatok a BSE jelenlétét az első gyorstesztel azonosított, legtöbb TSE-előfordulás esetén néhány héten belül kizárhatják. A Bizottság rámutatott arra,

hogy a BSE kizárása esetén a továbbiakban nem áll fenn közegészségügyi kockázat, tehát a teljes állományselejtezés közegészségügyi alapon aránytalannak tekinthető. Következésképpen a Bizottság javasolni szándékozott, hogy a továbbiakban ne legyen kötelező a fertőzött állományba tartozó levágott állatok testének megsemmisítése, és azok a vizsgálati gyorsteszt negatív eredménye esetén felhasználhatók legyenek emberi fogyasztásra.

- 12 Az Agence française de sécurité sanitaire des aliments (francia élelmiszerbiztonsági ügynökség, AFSSA), miután a francia hatóságok 2005. szeptember 21-én a közösségi szabályozásnak a TSE-ütemtervben javasolt módosítására vonatkozó vélemény iránti kérelemmel fordultak hozzá, 2006. május 15-én véleményt adott ki. E véleményében megállapította, hogy a Bizottság javaslatai jelentősen enyhítik a hatályos szabályozást. Tekintettel a megkülönböztető vizsgálatok megbízhatóságának bizonytalanságára, és arra, hogy a BSE-n kívüli egyéb TSE-törzsek az emberre átvihetők, az AFSSA ellenzte a Bizottság javaslatait.
- 13 2006. június 22-én és december 6-án a francia hatóságok ismételten megkeresték az AFSSA-t a Bizottság által javasolt intézkedések részletes értékelése végett. E kérelmekre válaszul az AFSSA 2007. január 15-én újabb véleményt adott ki azon juh- és kecskeállományokra vonatkozó egészségrendészeti intézkedések módosítását illetően, amelyekben klasszikus vagy atipikus súrlókór előfordulását mutatták ki.
- 14 E véleményében az AFSSA kifejtette, hogy a megkülönböztető vizsgálatok nem teszik lehetővé a BSE jelenlétének kizárását sem a vizsgált állatokban, sem pedig szükségszerűen azokban az állományokban, amelyekbe ezek tartoznak. Hozzátette, hogy nem zárható ki a BSE-n kívüli egyéb TSE-törzsek emberre történő átvitele. Végül rámutatott, hogy a klasszikus súrlókórral fertőzött állományba tartozó, a Bizottsági ütemtervében foglalt feltételek szerint levágott juhokból és kecskékből származó termékek további közegészségügyi kockázatot jelentenek a kizárólag genetikailag ellenálló juhokból származó termékekhez képest. Az AFSSA ezért a klasszikus súrlókórra vonatkozó meglévő szabályozás hatályban tartását javasolta.

- 15 Az AFSSA véleményét követően a Bizottság véleményt kért az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságtól (EFSA) egyrészt arra vonatkozóan, hogy léteznek-e olyan új információk, amelyek bizonyíthatják a járványügyi vagy molekuláris kapcsolat fennállását a klasszikus vagy atipikus sűrűlőkór és az emberben előforduló TSE között, másrészt a kiskérődzőkben kimutatott TSE esetén az alaposabb vizsgálat céljából jelenleg alkalmazott analitikus megkülönböztető módszerek hatékonyságával, illetve azzal kapcsolatban, hogy ezek mennyire alkalmasak a BSE és a tipikus vagy klasszikus sűrűlőkór ismert kórokozótörzseinek megkülönböztetésére.
- 16 Az EFSA és a biológiai kockázatokkal foglalkozó tudóscsoportja 2007. március 8-án véleményt adott ki, amely az alábbi két következtetést tartalmazta:
- nincs bizonyíték a klasszikus vagy atipikus sűrűlőkór és az emberben előforduló TSE közötti járványügyi vagy molekuláris kapcsolat létezésére; a BSE kórokozója az egyetlen zoonotikusként azonosított TSE-kórokozó; különbségük miatt azonban jelenleg nem zárható ki, hogy egyéb állati TSE-kórokozók bármilyen formában átvihetők az emberre;
 - a sűrűlőkór és a BSE megkülönböztetésére jelenleg alkalmazott, a közösségi jogszabályokban szereplő vizsgálatok ma megbízhatónak tűnnek a BSE, illetve a klasszikus és atipikus sűrűlőkór megkülönböztetése szempontjából; a tudomány jelenlegi állása szerint azonban sem diagnosztikai érzékenységük, sem specifikusságuk nem tekinthető tökéletesnek.
- 17 A Bizottság az EFSA igazgatójához címzett, 2007. április 20-i levelében közölte, hogy az AFSSA 2007. január 15-i és 2007. március 8-i véleményének alapos vizsgálata következtében fény derült arra, hogy bizonyos eltérések vannak a két szervezet által a sűrűlőkór lehetséges zoonotikus jellege tekintetben elvégzett kockázatértékelés között. Az intézmény álláspontja szerint ez a helyzet szükségessé teszi az

élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 31., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 463. o.) 30. cikkének (4) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazását az eltérés kiküszöbölése, vagy a két szakvéleményben szereplő állításokat tisztázó közös dokumentum elkészítése végett. Tekintettel e tárgy jelentőségére a kiskérődzők esetében a felszámolási intézkedések tárgyában hozandó kockázatkezelési határozat szempontjából, a Bizottság felkérte az EFSA igazgatóját, hogy levelének kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül adjon választ.

- 18 Ilyen körülmények között, illetve az EFSA 2007. március 8-i véleménye alapján a Bizottság 2007. április 24-én az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság (CPCASA) elé bocsátotta szavazásra egy, a 99/2001 rendelet I., III., VII. és X. mellékletét módosító rendelettervezetet. A CPCASA minősített többséggel támogatta a tervezetet.
- 19 Az EFSA igazgatója 2007. június 22-i levelében közölte a Bizottsággal, hogy az AFSSA-val történt egyeztetést követően már nincs véleménykülönbség a két intézmény között.
- 20 2007. június 26-án a Bizottság elfogadta a 727/2007 rendelet, amely rendelet mellékletének 3. pontja módosítja a 999/2001 rendelet VII. mellékletét (a továbbiakban: a VII. melléklet), amely a TSE felszámolása körében teendő intézkedésekre vonatkozik.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 21 Az Elsőfokú Bíróság hivatalához 2007. július 17-én érkezett keresetlevelével a felperes az EK 230. cikk alapján keresetet nyújtott be, amelyben kérte a 727/2007

rendelet melléklete 3. pontjának megsemmisítését abban a részében, amelyben az a VII. melléklet A. fejezetébe beiktatja a 2.3. pont b) alpontjának iii. fordulatát, a 2.3. pont d) alpontját és a 4. pontot, másodlagosan pedig a 727/2007 rendelet teljes megsemmisítését.

- 22 Az Elsőfokú Bíróság hivatalához 2007. július 17-én érkezett külön beadványában az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 104. cikke és az EK 242. cikk alapján a felperes előterjesztette ideiglenes intézkedés iránti jelen kérelmét a 727/2007 rendelet melléklete 3. pontja végrehajtásának abban a részében történő felfüggesztése iránt, amelyben az a VII. melléklet A. fejezetébe bevezeti a 2.3. pont b) alpontjának iii. fordulatát, a 2.3. pont d) alpontját és a 4. pontot (a továbbiakban: a vitatott rendelkezések).
- 23 A Bizottság 2007. augusztus 8-án nyújtotta be az ideiglenes intézkedés iránti kérelemmel kapcsolatos észrevételeit, amelyekben annak elutasítását kérte.
- 24 Az Elsőfokú Bíróság 2007. szeptember 5-én meghallgatta a felek szóbeli előadását.

Indokolás

- 25 Az EK 242. cikk és EK 243. cikk, illetve az EK 225. cikk (1) bekezdése együtt olvasott rendelkezései alapján az Elsőfokú Bíróság, ha a körülmények alapján azt szükségesnek tartja, elrendelheti a megtámadott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztését, vagy a szükséges ideiglenes intézkedéseket. Ennek során figyelembe veszi az eljárási szabályzat 104. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, és az ítélkezési gyakorlat által pontosított feltételeket.

26 Eszerint az ideiglenes intézkedésről határozó bíró akkor rendelheti el a végrehajtás felfüggesztését és a többi ideiglenes intézkedést, ha ennek ténybeli és jogi szükségességét a kérelmező valószínűsíti (*fumus boni iuris*), és az intézkedés sürgős abban az értelemben, hogy az intézkedés elrendelése és hatásainak megvalósulása a felperes érdekei súlyos és helyrehozhatatlan sérülésének elkerüléséhez az alapügy eldöntését megelőzően szükséges. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró adott esetben mérlegeli a felmerülő érdekeket (a Bíróság elnökének a C-377/98. R. sz., Hollandia kontra Parlament és Tanács ügyben 2000. július 25-én hozott végzése [EBHT 2000., I-6229. o.] 41. pontja, a C-445/00. R. sz., Ausztria kontra Tanács ügyben 2001. február 23-án hozott végzésének [EBHT 2001., I-1461. o.] 73. pontja, az Elsőfokú Bíróság elnökének a T-310/06. sz., Magyarország kontra Bizottság ügyben 2007. február 16-án hozott végzése [az EBHT-ban nem tették közzé – EBHT 2007., II-15. o.*] 19. pontja).

A kért ideiglenes intézkedés szükségességességéről (fumus boni iuris)

A felek érvei

27 A felperes előadja, hogy az alapügyben benyújtott keresetében elsődlegesen a vitatott rendelkezések megsemmisítését kéri amiatt, mert a Bizottság mind a kockázatértékelés, mind a kockázatkezelés tekintetében megsértette az elővigyázatosság elvét.

– A kockázatértékelésről

28 A felperes kifejti, hogy a 727/2007 rendelet mellékletének 3. pontja módosítja a TSE felszámolása érdekében teendő intézkedésekre vonatkozó VII. mellékletet, amelynek 2007. július 17-ig hatályos változata a súrlókórral fertőzött állományok teljes megsemmisítését írta elő a kecskék esetében, és a juhok esetében lehetővé tette a korlátozott selejtezést, amely csak az állományban lévő genetikailag érzékeny példányokra vonatkozott, a genetikailag ellenálló példányok meghagyásával.

- 29 A VII. melléklet jelenleg hatályos változata a meghozandó intézkedéseket a juh- vagy kecskefélékben a TSE előfordulásának megerősítését követően elvégzett szűrővizsgálat eredményeinek függvényében különbözteti meg.
- 30 Ha a juh- vagy kecskefélében megerősítik a TSE előfordulását, és ha a BSE nem zárható ki, továbbra is kötelező a kockázatot jelentő egyedek leölése és teljes körű megsemmisítése. Ezzel szemben, ha a szűrővizsgálatok kizárják a BSE előfordulását, a 999/2001 rendelet VII. melléklete A. fejezetének 2. pontja nagymértékben tágítja azokat a feltételeket, amelyek között a tagállamok eltekinthetnek az abban a gazdaságban tartott egyedek megölésétől és megsemmisítésétől, amelybe a súrlókérral fertőzött juh vagy kecske tartozik.
- 31 A vitatott rendelkezések alkalmazása azzal a következménnyel jár, hogy a genetikailag érzékeny juhek és kecskéek, amelyeket olyan gazdaságban tartanak, ahol megerősítették a klasszikus súrlókérral előfordulását, ezen túl továbbra is az említett gazdaságban tarthatók, vagy emberi fogyasztás céljából levághatók.
- 32 A 727/2007 rendelet (7) preambulumbekzdéséből következik, hogy ez az értékelés két feltételezésen alapul, egyrészt, hogy a megkülönböztető vizsgálatokkal teljes bizonyossággal kizárható a BSE-nek a klasszikus súrlókérral fertőzött állományokban való jelenléte, másrészt, hogy az az emberre nézve nem fertőző, és semmiféle kockázatot nem jelent az emberi egészségre.
- 33 Az AFSSA 2007. január 15-i és az EFSA 2007. március 8-i véleménye alapján (ez utóbbit csak részben vette át a 727/2007 rendelet (9) preambulumbekzdése) a felperes úgy véli, a tudomány előrehaladása ellenére továbbra is bizonytalan, egyrészt, hogy az állati eredetű TSE kórokozói közül a BSE kórokozója mellett más kórokozók is átvihetők-e az emberre, másrészt, hogy a megkülönböztető vizsgálatok mennyire megbízhatóak.

- 34 Ilyen körülmények között a felperes álláspontja szerint a TSE-vel kapcsolatos tudományos ismeretek bővülése nem alkalmas arra, hogy befolyásolja a klasszikus sűrűlőkór által jelentett kockázat megítélését, illetve igazolja e betegség felügyelete és felszámolása tekintetében kevésbé kényszerítő intézkedések bevezetését, ezért a Bizottság megsértette az elővigyázatosság elvét azáltal, hogy a kockázatértékelés során hibát követett el.
- 35 A Bizottság álláspontja szerint a BSE-től eltérően, amelyet jelenleg az egyetlen, emberre átvihető TSE-nek tekintenek, nincs bizonyíték a sűrűlőkór kórokozója és az emberi TSE közötti (járványügyi vagy molekuláris) kapcsolat létezésére, amint ez több új keletű tudományos véleményből és nemzetközi szakértőszervezetek dokumentumaiból következik. A sűrűlőkórt tehát nem lehet zoonózisnak tekinteni, vagy akként azonosítani.
- 36 A felperes által az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben hivatkozott 2007. január 15-i AFSSA-, valamint 2007. március 8-i EFSA-véleményből is az következik, hogy az állati eredetű, a BSE kórokozójától eltérő TSE-kórokozó emberre történő átvitelének veszélye tisztán elméleti jellegű, amelyre vonatkozóan az elővigyázatosság elve nem alkalmazandó.
- 37 E tekintetben a Bizottság emlékeztet arra, hogy a 178/2002 rendelet 7. cikke szerint az elővigyázatosság elvét akkor kell alkalmazni, ha a helyzet tudományos megítélése még bizonytalan, valamint, hogy a bevezetett intézkedéseknek arányosoknak kell lenniük.
- 38 A T-13/99. sz., Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben 2002. szeptember 11-én hozott ítéletében [EBHT 2002., II-3305. o.] az Elsőfokú Bíróság meghatározta az elővigyázatosság elve közösségi jogi alkalmazásának feltételeit, kifejtve, hogy valamely megelőző intézkedés érvényesen nem indokolható valamely kockázat tisztán elméleti lehetőségére való hivatkozással, és ilyen intézkedés csak abban az esetben

hozható, ha a kockázatot a rendelkezésre álló tudományos adatok megfelelően alátámasztják. Ezen ítélet értelmében fenn kell állnia bizonyos mértékű valószínűségnek azon negatív hatások bekövetkezését illetően, amelyeket a kérdéses intézkedés bevezetésével elkerülni kívánnak, ami úgy értendő, hogy a kockázat mértéke „nulla kockázatként” nem határozható meg.

- 39 Azzal kapcsolatban, hogy a felperes vitatja a megkülönböztető vizsgálatok megbízhatóságát, a Bizottság rámutat, hogy e vizsgálatok a közösségi TSE-referencialaboratórium, és annak tudós- és szakértőcsoportja által a kórokozótörzsek osztályozása terén végzett munkán alapulnak, amely által lehetőség nyílt egy biokémiai vizsgálatokon alapuló módszer kifejlesztésére a BSE és a súrlókór megkülönböztetése érdekében.
- 40 Az alperes emlékeztet arra, hogy 2005 januárjában módosította a 999/2001 rendeletet, bevezetve a megkülönböztető vizsgálatok alkalmazásának kötelezettségét a juh- és kecskeállományokban felfedezett minden TSE „index”-esetben, a BSE előfordulásának kiszűrése végett. Kiemeli, hogy a 727/2007 rendeletben előírt könnyítő intézkedések meghozatalára tehát csak e tesztek bevezetését követő két évvel került sor, és e két év alatt fgyelték a tesztek teljesítményét, és elemezték azok eredményeit.
- 41 Ilyen körülmények között, miután meggyőződött arról, hogy az AFSSA 2007. január 15-i véleménye mindössze egy 2006. május 15-i vélemény megismétlése, a Bizottság rámutat, az, hogy az AFFSA 2006-ban úgy vélte, a tesztek nem teszik lehetővé a BSE jelenlétének kizárását, nem ellentétes azzal a ténnyel, hogy e teszteredmények alapján az EFSA 2007-ben megállapíthatta, hogy e tesztek megbízhatóak.
- 42 Az EFSA következtetéseinek e tesztekre vonatkozó utolsó mondatát az magyarázza, hogy jellegénél fogva egyetlen biológiai teszt sem tekinthető „tökéletesnek”. A Bizottság e tekintetben előadja, hogy minden nehezen értelmezhető eredményt a fenti 39. pontban említett tudományos szakértőcsoport testületileg megvizsgál, és ha

szükséges, kiegészítő vizsgálatokra kerül sor. Ha e kiegészítő vizsgálatok eredménye még mindig nem bizonyító erejű, a kétséges mintát a Bizottság előadása szerint élő egerekkel történő vizsgálatnak vetik alá, amelynek alapján bizonyossággal megállapítható a kérdéses TSE-törzs jellege.

- 43 Így e szigorú eljárás teljes folyamata lehetővé teszi a biológiai vizsgálatok használatával járó kezdeti bizonytalanság jelentős mértékű csökkentését, sőt annak teljes kiküszöbölését; e vizsgálatok egyébként önmagukban nem közegészségügyi intézkedést jelentenek, hanem a BSE és a sűrűlókór gyors megkülönböztetését lehetővé tévő technikai eszközt.
- 44 A Bizottság szerint ilyen körülmények között nem megalapozott a francia hatóságoknak az elővigyázatosság elve alkalmazása tekintetében a „nulla kockázat” előírása felé hajló álláspontja.

– A kockázatkezelésről

- 45 A felperes arra hivatkozik, hogy a vitatott rendelkezések által a TSE felszámolása körében bevezetett kevésbé korlátozó intézkedések nem teszik lehetővé a TSE által az emberi egészségre jelentett kockázat határok közé szorítását, sőt azt még súlyosbíthatják is.
- 46 Aránytalannak tűnik a selejtezés korábbi kötelezettségének felváltása az állomány megtartásának, illetve az állatok emberi fogyasztásra történő levágásának lehetőségével. Az AFSSA 2007. január 15-i véleménye szerint a fertőzött állományba

tartozó veszélyeztetett állatok selejtezés jelenleg semmilyen intézkedéssel nem helyettesíthető.

- 47 A felperes előadja továbbá, hogy az emberi fogyasztás céljából a VII. melléklet A. fejezetének 2.3. pont d) alpontja és 4. pontja szerinti feltételeknek megfelelően levágott állatok testén elvégzett gyors tesztek nem elegendőek a TSE-vel fertőzött valamennyi állat kiszűréséhez, mivel e tesztek a központi idegrendszerből vett minta alapján, és csak a 18 hónaposnál idősebb, vagy a kettőnél több maradandó metszőfoggal rendelkező állatok esetében végzik el.
- 48 Továbbá, abban az esetben, ha a fertőzött állományba tartozó állatokat megtartanák a gazdaságban, a bevezetett felügyeleti intézkedéseket csak két évig alkalmaznák. A felperes kiemeli, hogy ezáltal a TSE-előfordulás kimutatásakor az adott gazdaságban lévő állatok esetében egy kétéves időszak letelte után, melynek során ott újabb TSE-előfordulást nem fedeztek fel, lehetséges volna ezen állatok vizsgálat nélküli levágása és emberi fogyasztásra való felhasználása.
- 49 A felperes azt állítja, hogy a vitatott rendelkezésekkel bevezetett szabályozás keretében előre látható, hogy az állatokat emberi fogyasztásra fogják felhasználni, holott azok ki nem mutatott TSE-vel fertőzöttek. A jelenlegi ismeretek szerint azonban nem zárható ki, hogy a TSE-vel fertőzött állatok húsának és az azokból származó termékeknek a fogyasztása az emberi egészségre veszélyes.

50 Végül, a felperes szerint az egészségügyi kockázatnak a vitatott rendelkezések következtében történő megnövekedése nem igazolható az elérhető előnnyel. Az előző rendelkezések hatályban tartásának költsége ugyanis alig magasabb, mint a vitatott rendelkezések feltételei alkalmazásának és gyakorlati megvalósításának költsége, és csekély mértékű a TSE ellenőrzésével kapcsolatos intézkedések összköltségéhez képest. Következésképpen ez a költség nem tekinthető aránytalannak az emberi egészség védelmével kapcsolatos célkitűzéshez képest.

51 Ilyen körülmények között azáltal, hogy a kockázatkezelés során hibát követett el, a Bizottság megsértette az elővigyázatosság elvét.

52 A Bizottság emlékeztet arra, hogy a 999/2001 rendelet keretében ez idáig megtett intézkedések BSE, és nem az egyéb TSE megbetegedések – például a súrlókór – elleni küzdelem körébe tartozó intézkedések, valamint hogy ezen intézkedések hatékonyságát és a helyzet egyértelmű javulását látva 2005-ben kezdeményezte a BSE-vel kapcsolatos általános stratégia bevezetését. E stratégia keretében már elfogadásra kerültek bizonyos, a korábbi rendelkezéseket könnyítő intézkedések, és a francia hatóságok által kifogásolt, a kiskérődzőkben előforduló TSE esetében alkalmazandó selejtezési politikára vonatkozó intézkedések éppen e stratégia részét képezik.

53 Az életkorral (18 hónaposnál idősebb állatok) vagy a fogazattal (kettőnél több maradandó metszőfog megléte) kapcsolatos, a közösségi jog által a felismerési vizsgálat alkalmazása tekintetében 2002 óta előírt feltételeket illetően a Bizottság hangsúlyozza, hogy a francia hatóságok ez idáig soha nem kifogásolták azokat. Megjegyzi, hogy a 18 hónapnál fiatalabb vagy a kettőnél kevesebb maradandó metszőfoggal rendelkező állatok esetében a „prionok” agyban való felfedezésének valószínűsége nagyon csekély, és hogy az AFSSA 2006. július 20-i véleményében egyértelműen megerősítette, hogy a fiatalabb állatok esetében eredménytelen a vizsgálat elvégzése.

- 54 A Bizottság emlékeztet arra, hogy a 727/2007 rendelet a TSE-vel fertőzött állományok tekintetében alkalmazandó azon egészségrendészeti intézkedéseket módosítja, amelyeket a 260/2003 rendelet akkor vezetett be, amikor a megkülönböztető vizsgálatok még nem álltak rendelkezésre. 2005 januárja óta, amióta a megkülönböztető vizsgálatok alkalmazása minden TSE-előfordulás esetén kötelező, az elvégzett vizsgálatok nagy száma ellenére (2377 a kecskék, 339 a juhok esetében) egyetlen szűrővizsgálat sem mutatta ki BSE előfordulását a kiskérődzőkben.
- 55 Az utolsó TSE-előfordulástól számított két évre korlátozott intenzív ellenőrzési időszakot illetően, a Bizottság szerint igen csekély annak valószínűsége, hogy ez idő alatt ne szűrnek ki a fertőzött állatokat. Ez ugyanis a Bizottság szerint azt jelentené, hogy e két év alatt egyetlen levágott állat sem bizonyulhat fertőzöttnek.
- 56 Az alperes előadja, hogy a francia hatóságok által említett kockázat, azaz az esetlegesen veszélyes hús és egyéb termékek emberi fogyasztásra való felhasználása a 727/2007 rendelet elfogadását megelőzően is fennállt, és azt a kockázatkezelés során figyelembe vették.
- 57 A fertőzött, de a vágáskor elvégzett vizsgálatok során ki nem szűrt állatok felperes által 50%-ra becsült aránya az összes TSE-re vonatkozik, amelyek közül csak a BSE zoonózis. Ez utóbbival kapcsolatban, és feltételezve, hogy a BSE előfordulhat a juhokban, amely igen valószínűtlen, de az elővigyázatosság elvén alapuló feltételezés, egy 2007. január 25-én elfogadott EFSA jelentés az EBS előfordulásának veszélyét 10 000 levágott állatból 0,3–0,5 esetre becsülte.

58 Következésképpen a Bizottság úgy véli, megfelelő kockázatkezelést végzett, mivel stratégiát dolgozott ki a TSE elleni küzdelem céljából, előírva különösen a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok eltávolítását, a TSE általános megfigyelését az Európai Unión belül, és a fertőzött állományok két éven keresztül történő aktív megfigyelését.

Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja

– Előzetes megjegyzések

59 Annak megállapításához, hogy teljesül-e a jelen ügyben a *fumus boni iuris* feltétele, először a felperes által az alapügyben benyújtott keresete alátámasztására hivatkozott jogalap megalapozottságát kell megvizsgálni, tehát azt, hogy az elővigyázatosság elvének a jelen ügyben a Bizottság általi állítólagos megsértésére vonatkozó érvek olyan nyomósak-e, hogy azokat az ideiglenes intézkedés iránti eljárás keretében nem lehet elutasítani (lásd e tekintetben a Bíróság elnökének a C-149/95. P(R). sz., Bizottság kontra Atlantic Container Line és társai ügyben 1995. július 19-én hozott végzése [EBHT 1995., I-2165. o.] 26. pontját és az Elsőfokú Bíróság elnökének a T-13/99. R. sz., Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben 1999. június 30-án hozott végzése [EBHT 1999., II-1961. o.] 132. pontját).

60 Amint az Elsőfokú Bíróság már megállapította, az elővigyázatosság elve az EK 174. cikknek megfelelően egyike az emberi egészség védelmét is magában foglaló közösségi környezetpolitika alapját képező elveknek, és akkor is alkalmazandó, amikor a közösségi intézmények a közös agrárpolitika keretében hoznak az emberi egészség védelmével kapcsolatos intézkedéseket (a fenti 38. pontban hivatkozott Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott ítélet 114. pontja). Létezését az időközben állandóvá vált ítélkezési gyakorlat is elismerte (lásd a fenti 38. pontban hivatkozott Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott ítélet 115. pontját).

- 61 Az elővigyázatosság elve alapján el kell fogadni, hogy amikor az emberi egészségre gyakorolt kockázat meglétét, illetve jelentőségét illető bizonytalanságok fennállnak, az intézmények elfogadhatnak védelmi intézkedéseket, anélkül hogy várniuk kellene arra, hogy a kockázatok valódiságát és súlyosságát teljes körűen bizonyítsák (a Bíróság C-180/96. sz., Egyesült Királyság kontra Bizottság ügyben 1998. május 5-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-2265. o.] 99. pontja, és C-157/96. sz., National Farmers' Union és társai ügyben hozott ítéletének [EBHT 1998., I-2211. o.] 63. pontja). Amennyiben azonban új tények módosítják valamely kockázat besorolását, vagy azt mutatják, hogy ez a kockázat a fennállóknál kevésbé kényszerítő intézkedésekkel is határok közé szorítható, akkor az intézmények, különösen a kezdeményező hatáskörrel rendelkező Bizottság feladata, hogy ügyeljenek a szabályozásnak az új adatokhoz való igazítására (a Bíróság C-504/04. sz., Agrarproduktion Staebelow ügyben 2006. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-679. o.] 40. pontja).
- 62 Ki kell emelni továbbá, hogy a 178/2002 rendelet 7. cikke, amely „Az elővigyázatosság elve” címet viseli, a következőképpen rendelkezik:

„(1) Azokban az esetekben, ahol a rendelkezésre álló információk értékelését követően bebizonyosodik az egészségkárosító hatások lehetősége, de a helyzet tudományos megítélése még bizonytalan, egy átfogóbb kockázatértékeléshez szükséges további tudományos információk összegyűjtéséig a Közösség területén előírt magas szintű egészségvédelem megvalósítása érdekében ideiglenes kockázatkezelési intézkedéseket lehet bevezetni.

(2) Az (1) bekezdés alapján bevezetett intézkedések arányosak, és csak annyiban korlátozzák a kereskedelmet, amennyiben ez a Közösség területén előírt magas szintű egészségvédelem megvalósításához feltétlenül szükséges; az intézkedések bevezetésénél tekintettel kell lenni a szakmai és gazdasági megvalósíthatóságra és a vonatkozó ügyben az egyéb megfelelő tényezőkre. Az intézkedéseket ésszerű időn belül felül kell vizsgálni; ezt az időtartamot az életet vagy egészséget veszélyeztető kockázati tényezők, valamint a tudományos megítélés körüli bizonytalanság tisztázásához és egy átfogóbb kockázatértékelés elkészítéséhez szükséges tudományos információk jellegétől függően kell meghatározni.”

- 63 Jelen esetben emlékeztetni kell arra, hogy bizonyos fertőző szivacsos agyvelőbántalmak által az emberi és állati egészségre jelentett veszélyre tekintettel, illetve a fertőzött állatokból származó termékekkel való érintkezés miatt az emberre és az állatokra jelentett veszély csökkentését célzó intézkedésekre vonatkozó tudományos vélemények beszerzését követően, a Parlament és a Tanács elfogadta a 999/2001 rendeletet, amely szabályokat állapít meg a szarvasmarhákban, juhokban és kecskében előforduló TSE megelőzése, ellenőrzése és felszámolása tekintetében. A 999/2001 rendeletnek, amelynek jogalapját az EK 152. cikk (4) bekezdésének b) pontja képezi, „közvetlen közegészségügyi vonatkozása van” (a 999/2001 rendelet (2), (3) és (4) preambulumbekézése).
- 64 A 727/2007 rendelet mellékletének 3. pontja módosítja a VII. mellékletet, amely a veszélyeztetettnek talált állatok leölésére vonatkozó, a 999/2001 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének c) pontjában előírt kötelezettség gyakorlati szabályait, valamint a[z azoktól való] lehetséges eltéréseket állapítja meg.
- 65 A felek által nem vitatott, hogy a kifogásolt rendelkezések azon egészségrendészeti intézkedések könnyítését jelentik, amelyeket olyan juh- és kecskeállományok esetében kell alkalmazni, ahol TSE-előfordulást mutattak ki. Ha a megkülönböztető vizsgálatokkal kizárható volt a BSE, a tagállamoknak az állatok leölése és teljes megsemmisítése helyett ettől fogva lehetőségük van arra, hogy az állatokat – megfigyelés alatt – a gazdaságban tartsák, vagy hogy a 727/2007 rendeletben előírt feltételekkel a TSE jelenlétének kimutatására szolgáló gyorsteszteket elvégezve azokat emberi fogyasztás céljából levágják.
- 66 Amint a fenti 61. pontban az Elsőfokú Bíróság kifejtette, a közösségi intézmények elfogadhatnak a fennállóknál kevésbé kényszerítő intézkedéseket, ha ezen intézkedések képesek határok közé szorítani a kockázatot, amelynek besorolását új tények módosítják.

67 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében a közösségi jogalkotó széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a jelen ügyben érintetthez hasonló olyan területeken, ahol politikai, gazdasági és szociális jellegű döntéseket kell hoznia, valamint bonyolult értékelést kell elvégeznie. Ilyen körülmények között a közösségi bíróság által végzett érdemi felülvizsgálatnak arra kell korlátozódnia, hogy a mérlegelési jogkör gyakorlása során nem került-e sor nyilvánvaló hiba elkövetésére vagy hatáskörtúllépésre, illetve hogy a jogalkotó nem hágtá-e át nyilvánvalóan mérlegelési jogkörének határait (a fenti 61. pontban hivatkozott Agrarproduktion Staebelow ügyben hozott ítélet 36. pontja, valamint a 38. pontban hivatkozott Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott ítélet 166. pontja).

68 A jelen ügyben a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az elővigyázatosság elvét, azáltal hogy mind a kockázatértékelés, mind a kockázatkezelés során hibát követett el.

– A kockázatértékelésről

69 A felperes előadja, hogy a Bizottság által bemutatott új tények nem alkalmasak arra, hogy a 999/2001 rendelet szerinti kockázatbesoroláson változtassanak, valamint hogy a Bizottság ezért megsértette az elővigyázatosság elvét, azáltal hogy a kockázatértékelés során hibát követett el.

70 A Bizottság látszólag nem vitatja, hogy az elővigyázatosság elvére tekintettel a vitatott rendelkezések meghozatala előtt kockázatértékelést kell végezni. Beadványaiban azt is kifejti, hogy e kockázatértékelésnek egyrészt tartalmaznia kell egy tudományos részt, másrészt lehetővé kell tennie az elfogadhatatlannak ítélt kockázat mértékének meghatározását, és a tudományos kockázatértékelésnek meg kell előznie „bármilyen intézkedés” meghozatalát.

- 71 Az iratokból következik, hogy a felperes állításainak komolyságát, miszerint a Bizottság hibát követett el a kockázatértékelés során, főként az EFSA és tudóscsoportja által a biológiai kockázatok tekintetében kiadott 2007. március 8-i vélemény fényében kell vizsgálni, lényegében ez képezi a 727/2007 rendelet és különösen a vitatott rendelkezések alapját.
- 72 E tekintetben megállapítandó, hogy a 727/2007 rendelet (9) preambulumbekzdése kifejezetten a fent hivatkozott vélemény megállapításaira utal, de nem tesz említést annak egy részéről, amely kétségbe vonni látszik a Bizottság kettős, a vitatott rendelkezések alapját képező előfeltevését, azaz a BSE-n kívüli egyéb TSE-törzsek emberre való átvihetőségének hiányát és a megkülönböztető vizsgálatok megbízhatóságát.
- 73 A szóban forgó véleményben az EFSA és tudóscsoportja a biológiai kockázatokkal kapcsolatban kifejtette, hogy „nincs bizonyíték járványtani vagy molekuláris kapcsolatra a klasszikus és/vagy atipikus surlókór, valamint az emberben előforduló TSE között”, valamint hogy „a jelenlegi megkülönböztető vizsgálatok, melyek alkalmazását a közösségi jogszabályok a surlókór és a BSE elhatárolásához előírják, megbízható módon különbséget tesznek a BSE és a klasszikus, illetve atipikus surlókór között”, e két megállapítást azonban két korlátozó megjegyzés kíséri, amelyekkel azok elválaszthatatlan egységet képeznek, amelyet összességében kell értékelni annak érdekében, hogy a szakértők által a Bizottság kérdéseire adott tudományos válasz teljes terjedelmében érthető legyen.
- 74 A fent hivatkozott megfontolások mellett az EFSA és szakértőcsoportja egyértelműen kijelentette, hogy „különbözőségük miatt jelenleg nem zárható ki, hogy egyéb állati TSE-kórokozók bármilyen formában átvihetők az emberre”, valamint a megkülönböztető vizsgálatok vonatkozásában, hogy „a tudomány jelenlegi állása szerint azonban sem diagnosztikai érzékenységük, sem specifikusságuk nem tekinthető kielégítőnek”.

75 Ki kell emelni, hogy a Bizottság nemcsak, hogy indokolatlanul kihagyta a 727/2007 rendeletből az EFSA megállapításainak egy részét, hanem pontatlanul adta vissza e megállapításoknak azt a részét, amelyet megtartott. Míg az EFSA és tudóscsoportja a biológiai kockázatok tekintetében úgy nyilatkozott, hogy azok ma „megbízhatónak tűnnek” a BSE, illetve a klasszikus és atipikus surlókór megkülönböztetése szempontjából, a Bizottság a 727/2007 rendelet (9) preambulumbekkezdésében azt állítja, hogy azok „megbízhatóak”.

76 Egyébként, bár első látásra a 2007. március 8-i EFSA-vélemény látszik a vitatott rendelkezések alapjául szolgáló egyetlen tudományos értékelésnek, a felperes az eljárás során több olyan AFFSA-véleményt bemutatott, köztük egy 2007. január 15-i keltezésűt, amely ugyanazokat a korlátozásokat és bizonytalanságokat fejezi ki a Bizottság kettős előfeltevésével kapcsolatban, amelyre az az említett rendelkezések elfogadását alapozta. Az EFSA igazgatója a Bizottság arra vonatkozó kérdésére, hogy van-e ellentmondás a két említett vélemény között, 2007. április 20-i levelében egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a két intézmény álláspontja teljesen egybevág, amely megállapításról nem volt tudomásuk a CPCASA tagjainak, akiknek a módosító rendelet tervezetéről már 2007. április 24-én, tehát azt megelőzően kellett nyilatkozniuk, hogy letelt volna az EFSA igazgatója számára a Bizottság által válaszadásra megállapított határidő.

77 Ilyen körülmények között nem tűnik megalapozottnak, hogy a Bizottság a BSE-n kívüli egyéb TSE-törzsek emberre történő átvihetőségének hiányát illető „konszenzusra” hivatkozik a tudományos közösségen belül.

78 Állítása, miszerint a jelen ügyben nem alkalmazható az elővigyázatosság elve, mivel az állati eredetű, a BSE kórokozójától eltérő TSE-kórokozó emberre történő átvitelének veszélye „tisztán elméleti jellegű”, első látásra szintén megalapozatlannak tűnik.

79 Emlékeztetni kell arra, hogy mivel a „nulla kockázat” gyakorlatilag nem lehetséges, az elővigyázatosság elve csak akkor alkalmazható, ha olyan, különösen az emberi egészséget fenyegető kockázat áll fenn, amely bár tudományosan nem igazolt pusztító feltételezésen alapul, még nem nyert teljes mértékben bizonyítást. Továbbá, az elővigyázatosság elve alkalmazása során, amikor fogalmilag tudományosan bizonyítatlan helyzetről van szó, nem várható a kockázatértékeléstől, hogy feltétlenül a kockázat fennállását, és annak megvalósulása esetén és a lehetséges súlyos következményeket alátámasztó tudományos bizonyítékokat szolgáltatasson a közösségi intézmények részére (a fenti 38. pontban hivatkozott Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott ítélet 142. és 146. pontja).

80 A jelen ügyben a Bizottság – úgy tűnik – nem vitatja azt a tényt, hogy a 2007. március 8-i EFSA-vélemény megfelel a tudományos vélemények esetében elvárt magas színvonal, az átláthatóság és a függetlenség követelményének (e követelmény tekintetében lásd a fenti 38. pontban hivatkozott Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott ítélet 159. pontját). A szóban forgó vélemény nemcsak a Bizottság által feltett két kérdésre adott választ tartalmazza, hanem ezen túlmenően bizonyítékokkal ellátott magyarázattal is szolgál az abban foglalt megállapításokkal kapcsolatban, aminek alapján a Bizottság el tudja dönteni, hogy szükséges-e intézkedéseket tenni.

81 Az EFSA 2007. március 8-i véleményében ugyanis egyértelműen ez szerepel:

„Következésképpen jelenleg nem ismeretesek olyan tudományos adatok, amelyek alapján a BSE-n kívüli egyéb TSE kórokozó zoonotikusnak volna tekintendő. Azonban továbbra is komoly tudományos bizonytalanság áll fenn a tekintetben, hogy természetes körülmények között a TSE kórokozók összességükben képesek-e leküzdeni az emberre történő átvitel akadályát.”

82 Ezenkívül, a biológiai kockázatokkal foglalkozó tudományos szakértőcsoport szintén egy 2007. januári EFSA véleményre utalt, amely a következőképpen hangzik:

„A [megkülönböztető vizsgálatok] végzése a kiskérődzők megfigyelése során hozzájárult az előfordulási gyakoriságra vonatkozó becslések pontosságának javulásához. Ezen optimista értékelés tekintetében azonban a BIOHAZ tudóscsoport elismerte, hogy a megkülönböztető vizsgálatok érzékenységet és specifikusságot logisztikai okok miatt kísérletekkel nem értékelték, valamint hogy lehetnek további vizsgálatot igénylő, bizonytalanságot okozó tényezők, mint például ugyanazon állat súrlóképpel és BSE-vel történő egyidejű megfertőződése.”

83 Igen nehezen elképzelhető továbbá, hogy az EFSA biológiai kockázatokkal foglalkozó tudóscsoportja a megkülönböztető vizsgálatok megbízhatóságával kapcsolatos véleményének készítése során figyelmen kívül hagyhatta volna a Bizottság által a beadványaiban megfogalmazott megállapítást, miszerint jellegénél fogva egyetlen biológiai teszt sem lehet tökéletes.

84 Az alperes intézmény továbbá semmilyen számszerű értékelést nem mutatott be a megkülönböztető vizsgálatok hatékonyságával kapcsolatban, és a tárgyaláson elismerte, hogy a statisztikai adatok hiánya nehézséget okozott. A Bizottságnak azon érvelése, miszerint a nehezen értelmezhető eredmény esetében elvégzett kiegészítő vizsgálatok esetleges hamis negatív eredményéből adódó kockázat semlegesítése indokoltta tesz egy behatóbb vizsgálatot, az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban nem terjeszhető elő.

85 Ezért legalábbis első látásra úgy tekinthető, hogy a fent hivatkozott két vélemény azt a tényt fejezi ki, hogy a tudományos ismeretek bizonyos mértékű fejlődése ellenére továbbra is valódi tudományos bizonytalanság áll fenn egyrészt a tekintetben, hogy az állati eredetű TSE-kórokozók közül a BSE kórokozóján kívül más kórokozók is átvihetők-e az emberre, másrészt pedig a megkülönböztető vizsgálatok megbízhatósága tekintetében.

86 A jelen eljárásban ugyanazt a megközelítést alkalmazva, mint a fenti 38. pontban hivatkozott Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott ítéletben, az iratok tartalmára, valamint a tárgyaláson lezajlott vitára tekintettel úgy tűnik, nem teljesen alaptalan az a felperesi állítás, miszerint a kiskérődzőket érintő TSE-vel kapcsolatos tudományos ismeretek bővülése nem alkalmas az e betegségek által jelentett közegészségügyi kockázat besorolásának módosítására. Ennek megfelelően az arra alapított kifogás, hogy a Bizottság a kockázatértékelés során hibát követett el, és ezáltal megsértette az elővigyázatosság elvét, részletes vizsgálat elvégzését indokolja, amely az ügy érdekében eljáró bíróság feladata.

– A kockázatkezelésről

87 A felperes előadja, hogy a TSE felszámolását célzó, a vitatott rendelkezések által bevezetett, kevésbé korlátozó intézkedésekkel nem szorítható határok közé a TSE által az emberi egészségre jelentett kockázat, sőt azok még súlyosbíthatják is e kockázatot. Bevezetésükkel a Bizottság megsértette az elővigyázatosság elvét, kockázatkezelési hibát követve el.

88 Emlékeztetni kell arra, hogy a tudományos kockázatértékelésnek lehetővé kell tennie az illetékes hatóság számára, hogy a kockázatkezelés keretében eldöntse, milyen intézkedések tűnnek számára megfelelőnek és szükségesnek ahhoz, hogy a kockázat ne valósuljon meg (a fenti 38. pontban hivatkozott Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott ítélet 163. pontja). A kockázat felbecsülése ezért döntő jelentőségűnek tűnik a kockázatkezelés értékelésének szempontjából.

89 Amint már kifejtésre került, a vitatott rendelkezések azon juh- és kecskeállományok vonatkozásában alkalmazandó egészségrendészeti intézkedések könnyítését jelentik, amelyekben az első gyorsteszttel TSE-előfordulást mutattak ki. Amennyiben a BSE megkülönböztető vizsgálatokkal kizárható lett volna, a gazdasághoz tartozó összes

többi juh és kecske leölése és teljes megsemmisítése, és, mivel egyedileg azonosíthatók, azon állatok szüleinek leölése és teljes megsemmisítése, amelyekben a betegséget megállapították, valamint azon nőivarú állatnak, amelyben a betegséget megállapították, utolsó utódai leölése és teljes megsemmisítése mindössze fakultatív intézkedés volna. Ezen intézkedés helyett az illetékes hatóságnak az alábbi lehetőségei vannak:

- a gazdasághoz tartozó összes többi juh és kecske, és, mivel egyedileg azonosíthatók, azon állatok szüleinek, amelyekben a betegséget megállapították, valamint azon nőivarú állatnak, amelyben a betegséget megállapították, utolsó utódainak emberi fogyasztás céljából történő azonnali levágása, feltéve hogy minden 18 hónapnál idősebb vagy kettőnél több, a fogínyen kibújít maradandó metszőfoggal rendelkező állaton elvégzik a TSE jelenlétének kimutatására szolgáló gyorsesztesztet [a VII. melléklet A. fejezete 2.3. pontjának d) alpontja];

- amennyiben a 2.3. pont b) alpontjának iii. fordulatában ismertetett feltételek teljesülnek, a gazdasághoz tartozó valamennyi juhot és kecskét ott kell tartani, azok a TSE utolsó előfordulásának kimutatását követő két év alatt nem szállíthatók át másik gazdaságba, viszont ezen időszak alatt emberi fogyasztás céljából levághatók, azonban a 18 hónapnál idősebb állatok esetében el kell végezni a TSE jelenlétének kimutatására szolgáló gyorsesztesztet (a VII. melléklet A. fejezetének 4. pontja).

⁹⁰ Úgy tűnik tehát, hogy a Bizottság által bevezetett új rendszer, mind annak kezdeti, mind későbbi szakasza, a TSE jelenlétét kimutató gyorseszteszt végzésén alapul.

- 91 A kezdeti szakaszban e tesztek a 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a meghatározott veszélyes anyagok tekintetében és a fertőző szivacsos agyvelőbántalmak járványügyi megfigyelése tekintetében történő módosításáról, valamint az 1326/2001/EK rendeletnek az állatok takarmányozása, továbbá a juhok, kecskék és termékeik forgalomba hozatala tekintetében történő módosításáról szóló, 2002. február 14-i 270/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 45., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 35. kötet, 168. o.) által bevezetett megfigyelési program részét képezik.
- 92 Megjegyzendő, hogy e program nem az emberi fogyasztásra szánt állatok összességét érinti, hanem mintavételen alapszik. A gyorstesztetek tehát a fogyasztási célra levágott állatoknak csak egy részét érintik, és pozitív eredmény esetén megkülönböztető vizsgálatok elvégzését teszik szükségessé, amelyek a Bizottság szerint lehetővé teszik a súrlókérral, illetve a BSE-vel fertőzött állatok megkülönböztetését, és ezáltal meghatározzák az illetékes egészségügyi hatóság részére kínálgató lehetőségeket.
- 93 Nem vitatott, hogy a TSE jelenlétét kimutató gyorstesztet kizárólag az érintett állat központi idegrendszeréből vett szöveteken végzik. A felperes, anélkül hogy a Bizottság ellentmondásába ütköznék, kifejti: tudományosan bizonyított, hogy a kiskérődzőkben előforduló BSE és klasszikus súrlókór esetén a patogén prion csak megkésve koncentrálnódik a központi idegrendszer szöveteiben, miközben el nem távolított periferikus szövetrészekben már fiatal kortól jelen lehet. Az AFSSA 2007. január 15-i véleményében egyértelműen az szerepel, hogy „a negatív obex-eredmény semmiképpen sem garantálja a kiskérődző BSE-vel vagy súrlókérral való fertőzöttségét”, különösen, ha az állat érzékeny genotípusú.
- 94 A felperes kérelme alátámasztására az AFSSA 2007. június 13-án kelt véleményét is bemutatja, amely szerint a Franciaországban a juhokat illetően gyűjtött adatok alapján „bizonyítást nyert, hogy az obex-tesztetek a veszélyeztetett állományban

található fertőzött állatoknak mindössze kb. 50%-át mutatják ki, és a további 50% a nyirokszerveiben lappangó fertőzést hordozó, veszélyeztetett állat.” A Bizottság beadványaiban nem vitatta az AFSSA e megállapítását, mindössze annyit jegyzett meg, hogy az említett számadatot „óvatosan kell kezelni”, és hogy az az összes TSE-re vonatkozik, amelyek közül egyedül a BSE zoonózis.

- 95 A későbbi szakaszban a TSE jelenlétét kimutató gyorstesztet azon állatokból származó termékek forgalomba hozatalát határozzák meg, amelyek olyan állományba tartoznak, ahol TSE jelenlétét mutatták ki, és amelyekben a Bizottság szerint megkülönböztető vizsgálattal kizárható a BSE jelenléte.
- 96 A vitatott rendelkezések szerint ugyanis az olyan gazdaságban tartott állatok – ide értve a genetikailag érzékeny juhokat és kecskéket is –, ahol a TSE előfordulását megerősítették, már levághatók emberi fogyasztás céljából, noha azokat a 727/2007 rendelet szerinti korábbi szabályozás keretében le kellett volna ölni és megsemmisíteni.
- 97 Ezen állatok közül egyesek anélkül vághatók le emberi fogyasztás céljából, hogy elvégeznék rajtuk a TSE kimutatására szolgáló gyorstesztet, mivel nem felelnek meg az e teszt elvégzéséhez szükséges feltételeknek, és ennek következtében fertőző kórokozókat hordozhatnak, amint az a fenti 92. és 93. pontban szerepel.
- 98 Kizárólag a 18 hónapnál idősebb vagy kettőnél több maradandó metszőfoggal rendelkező egyedeken végzik el ugyanis a TSE kimutatására szolgáló gyorstesztet, és a második feltétel csak a VII. melléklet A. fejezetének 2.3. pont d) alpontjában előírt azonnali leölés esetére vonatkozik, és a Bizottság által a tárgyaláson előadott magya-

rázat szerint a VII. melléklet 4. pontjában meghatározott kétéves megfigyelési időszak során történő vágás esetén elmarad.

- 99 Az életkorral és fogazattal kapcsolatos e feltételek a patogén prion agyban való kimutatása valószínűségének mértékén alapulnak, amely kimutatható mértékben csak megkésve koncentráلódik a központi idegrendszer szöveteiben. Tekintve, hogy az érintett tesztekkel a betegség már csak előrehaladott stádiumában azonosítható, első látásra lehetségesnek tűnik az a következtetés, hogy a teszteknek alávetett fertőzött állatok nem szűrhetők ki, ha központi idegrendszeri szöveteikben nem elég magas a patogén prion koncentrációja.
- 100 Emlékeztetni kell rá, hogy a Bizottság nem vitatta komolyan az AFSSA 2007. június 13-i véleményét, melyben e szervezet 50%-ra becsüli azoknak a TSE-vel fertőzött juhoknak az arányát, amelyeket a vágás során a tesztek nem szűrnék ki.
- 101 A VII. melléklet A. fejezete 2.3. pontja b) alpontjának iii. fordulata és 4. pontjának együttes olvasatából egyébként az következik, hogy azon gazdaságokba tartozó juhok és kecskék, ahol TSE-előfordulást mutattak ki, továbbra is a gazdaságban tarthatók, és egy kétéves határidő letelte után emberi fogyasztás céljából levághatók, anélkül hogy elvégeznék rajtuk a TSE jelenlétét kimutató tesztet.
- 102 Ezt a megállapítást az AFSSA 2007. január 15-i véleményének fényében kell értékelni, amely szerint a klasszikus sűrűlőkérral veszélyeztetett állományokba tartozó állatok TSE-fertőzésének veszélye 20–600-szor magasabb, mint a normál állományba tartozó állatok TSE-fertőzésének veszélye, és még ennél is magasabb a genetikailag érzékeny állatok esetében. Bár a Bizottság alappal hivatkozott arra a tárgyalás során, hogy az AFSSA szakértőcsoportja maga is durva becslésnek minősíti ezt a számot, mindemellett nem vitatta azt az elvi megállapítást, hogy a fent leírt helyzet fokozott fertőzésveszélyt jelent.

- 103 A Bizottság mindössze annyit állít, hogy rendkívül csekély annak a valószínűsége, hogy a fertőzött állatokat ne szűrnék ki a kétéves időszak alatt, „mivel ez azt jelenti, hogy a két év alatt egyetlen levágott állat sem lehet fertőzött”.
- 104 Vitathatatlan azonban, hogy nem minden emberi fogyasztás céljából levágott állatot vetnek alá a TSE jelenlétét kimutató gyorstesztnek.
- 105 Megjegyzendő továbbá, hogy a Bizottság beadványaiban elismeri, hogy a súrlókór lappangási ideje változó, és hossza több tényezőtől függ, köztük a gazda és a kórokozó törzs genetikai állományától. A tárgyaláson folytatott vitából következik, hogy a lappangási idő két évnél hosszabb lehet, mivel a Bizottság „átlagosan két évben”, míg a felperes négy vagy öt évben határozza meg az említett időszakot.
- 106 Ilyen körülmények között nem látszik teljesen alaptalannak a felperes állítása, miszerint előre látható, hogy a vitatott rendelkezések által létrehozott szabályozás keretében olyan állatokat fognak emberi fogyasztásra felhasználni, amelyek TSE-vel fertőzöttek.
- 107 Amint azonban az Elsőfokú Bíróság már kifejtette, legalábbis első látásra úgy tekinthető, hogy az AFSSA 2007. január 15-i, és az EFSA 2007. március 8-i véleménye tényleges tudományos bizonytalanságot fejez ki a tekintetben, hogy milyen feltételek között lehetnek a BSE-n kívüli egyéb TSE-kórokozók fertőzőek az emberre. A jelenlegi ismeretek szerint nem zárható ki, hogy a TSE-vel fertőzött állatok húsának és az azokból származó egyéb termékeknek a fogyasztása veszélyt jelent az emberi egészségre.

- 108 Úgy tűnik továbbá, hogy a két fent hivatkozott vélemény tényleges tudományos bizonytalanságot tükröz a megkülönböztető vizsgálatok megbízhatóságával kapcsolatban, ami azt jelenti, hogy a ki nem szűrt BSE-törzseket hordozó állatok húsa és az azokból származó egyéb termékek forgalomba hozhatók, ami valóságos veszélyt jelent az emberi egészségre nézve.
- 109 Beadványaiban a Bizottság kifejti, hogy „igen valószínűtlen” az a feltételezés, miszerint a BSE a juhokban megtalálható lehetne.
- 110 Megjegyzendő azonban, hogy a 727/2007 rendelet (6) preambulumbekzdése megemlíti, hogy „2005-ben [BSE]-t mutattak ki egy kecskében, és három szokatlan TSE-megbetegedés fordult elő [juhok között], melyek során a BSE-t nem lehetett kizárni.” A tárgyaláson a Bizottság előadta, hogy a szóban forgó három esetet még vizsgálják, és hogy ebben a stádiumban még nem vonható le végleges következtetés.
- 111 A Bizottság az EFSA 2007. január 25-i véleményét is csatolta, amely kizárólag a juhoknál 10 000 levágott állatból 0,3/0,5 esetre becsüli a BSE előfordulását. Amint a felperes jogosan hangsúlyozza, ennek a becslésnek a Közösség területén található, a felperes szerint 67 milliós teljes juhállományra kell vonatkoznia ahhoz, hogy a hatálya lemérhető legyen.
- 112 Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy a VII. melléklet A. fejezete 2.3. pontjának a) alpontja egyértelműen elismeri a kiskérődzőkben jelen lévő BSE által az emberi egészségre jelentett veszélyt, és arra az esetre, ha a juh- vagy kecskefélében megerősítik a TSE előfordulását, és ha a BSE nem zárható ki, előírja többek között a gazdasághoz tartozó összes többi juh és kecske leölését és teljes megsemmisítését, valamint, mivel egyedileg azonosíthatók, azon állatok szüleinek leölését és teljes megsemmisítését, amelyekben a betegséget megállapították, valamint azon nőivarú állatnak, amelyben a betegséget megállapították, utolsó utódai leölését és teljes megsemmisítését.

- 113 A Bizottság végül hangsúlyozza, hogy az TSE-vel fertőzött állatok húsának emberi fogyasztásra való felhasználása által jelentett kockázat nem új keletű, mert már a 727/2007 rendelet elfogadását megelőzően is jelen volt, és a kockázatkezelés során figyelembe vették.
- 114 Eltekintve attól, hogy ez a megállapítás ellentmond az alperes saját állításának, miszerint a francia hatóságok álláspontja az elővigyázatosság elvének alkalmazása tekintetében a „nulla kockázat” előírása felé hajlik, úgy tűnik, hogy a 727/2007 rendelet elfogadása előtti helyzet az emberi egészségre jelentett kockázatot illetően nem hasonlítható össze a vitatott rendelkezések alkalmazása következtében kialakuló helyzettel.
- 115 A 270/2002 rendeletben a juh- és kecskefélékre vonatkozóan előírt megfigyelő programok rendszerességének hiányában, illetve a genetikailag ellenálló állatok húsának és a belőlük származó termékeknek emberi fogyasztásra történő felhasználhatóságán kívül ugyanis ettől kezdve forgalomba hozható a TSE-vel fertőzött és érzékeny genotípust hordozó állományba tartozó állatok húsa és az azokból származó számos termék, amelyeket a 727/2007 rendelettel bevezetett megelőző szabályozás szerint le kellett volna vágni, és meg kellett volna semmisíteni.
- 116 Következésképpen a felperes állítása, miszerint a vitatott rendelkezések nem alkalmasak arra, hogy határok közé szorítsák a TSE által az emberi egészségre jelentett kockázatot, sőt azt legalábbis első látásra még súlyosbíthatják is, nem releváns. Ilyen körülmények között az arra alapított kifogás, hogy a Bizottság a kockázatértékelés során hibát követett el, és ezáltal megsértette az elővigyázatosság elvét, részletes vizsgálat elvégzését indokolja, amely az ügy érdemében eljáró bíróság feladata.

A sürgősségről

A felek érvei

- 117 A felperes előadása szerint azért kéri a vitatott rendelkezések végrehajtásának felfüggesztését, mert azok végrehajtása súlyos és helyrehozhatatlan közegészségügyi károkat okozna. E tekintetben rámutat, hogy 2007. július 17-étől kezdve a ki nem mutatott TSE-vel fertőzött állományokba tartozó levágott állatok húsa és az abból származó termékek forgalomba hozhatók, ami veszélyt jelent az emberi egészségre.
- 118 Hozzáteszi, hogy ha nem is biztos a kár bekövetkezése, valószínűségének mértéke elegendő a kért ideiglenes intézkedés elrendelésének igazolására.
- 119 A Bizottság szerint a francia hatóságok a vitatott rendelkezésekből, és különösen abból a körülményből eredő állítólagos közegészségügyi kockázat miatt kérik azok végrehajtásának felfüggesztését, hogy a BSE-n kívüli egyéb TSE-vel fertőzött állatok húsa és az azokból származó egyéb termékek fogyasztási célra forgalomba hozhatók.
- 120 Eltekintve attól, hogy ez a helyzet már fennáll, a Bizottság emlékeztet arra, hogy jelenleg nincs bizonyíték a sűrűlőkór emberre történő átvitelére, valamint hogy a megkülönböztető vizsgálatok nemcsak, hogy megbízhatóak, hanem azokat számos más intézkedés is kíséri.

- 121 Erre tekintettel a Bizottság úgy véli, hogy a francia hatóságok által hivatkozott súlyos és helyrehozhatatlan kár csak feltételezett, és ezért nem alkalmas a kért intézkedések igazolására.

Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja

- 122 Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes intézkedés iránti eljárás célja a jövőbeli végleges határozat teljes hatékonyságának biztosítása annak elkerülése érdekében, hogy a közösségi bíróság által nyújtott védelemben hézag keletkezhessek (a Bíróság elnökének a C-399/95. R. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 1996. május 3-án hozott végzése [EBHT 1996., I-2441. o.] 46. pontja). E cél elérése érdekében az ideiglenes intézkedés iránti kérelem sürgősségét annak alapján kell megítélni, hogy az ideiglenes intézkedést kérelmező fél súlyos és helyrehozhatatlan károsodásának megakadályozása érdekében szükség van-e előzetes jogvédelem biztosítására (a Bíróság elnökének a C-329/99. P(R). sz., Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben 1999. november 18-án hozott végzése [EBHT 1999., I-8343. o.] 94. pontja).
- 123 A súlyos és helyrehozhatatlan kárra hivatkozó félnek valószínűsítene kell annak bekövetkezését. Bár e tekintetben nem követelmény, hogy a kár teljes bizonyossággal be is következzen, hanem elegendő a valószínűség megfelelő mértéke, a felperes mindazonáltal köteles bizonyítani azokat a tényeket, amelyek alapján e kár bekövetkezésével lehet számolni (a Bíróság C-280/93. R. sz., Németország kontra Tanács ügyben 1993. június 29-én hozott végzésének [EBHT 1993., I-3667. o.] 34. pontja, valamint a Bíróság elnökének a C-180/01. P-R. sz., Bizottság kontra NALOO ügyben 2001. július 17-én hozott végzése [EBHT 2001., I-5737. o.] 53. pontja).
- 124 A jelen ügyben a közegészség-védelemmel kapcsolatos közérdek védelmével megbízott francia hatóságok amiatt kérik a vitatott rendelkezések végrehajtásának felfüggesztését, mert azok alkalmazása kockázatos az emberi egészség szempontjából.

- 125 A felperes előadása szerint, amit a Bizottság nem vitatott, a fent említett helyzetet arra tekintettel kell megítélni, hogy milyen a kiskérődzők húsa közösségen belüli kereskedelmének volumene.
- 126 E tekintetben tény, hogy 2007. július 17-e óta az egész európai területen emberi fogyasztás céljából levághatók a juhok, ide értve az érzékeny genotípusúakat is, valamint az olyan állományokba tartozó kecskék, ahol TSE-előfordulást fedeztek fel.
- 127 A jelen ügyben szereplő egyedi esetben a sürgősség értékelésekor figyelembe kell venni, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró birtokában lévő információk fényében a felperes által az ideiglenes intézkedés szükségességének alátámasztására előterjesztett ténybeli és jogi érvek komolynak tűnnek.
- 128 Ezért úgy kell tekinteni, hogy 2007. július 17-e óta fennáll annak lehetősége, hogy a TSE-vel fertőzött állatok húsát vagy abból származó termékeket emberi fogyasztásra használják fel.
- 129 Megjegyzendő, hogy nemrégiben két speciális független szakmai szervezet arra a következtetésre jutott, hogy, bár nincs bizonyíték a klasszikus vagy atipikus súrlókór és az emberben előforduló TSE közötti járványügyi vagy molekuláris

kapcsolatra, valamint hogy a BSE kórokozója az egyetlen zoonotikusként azonosított TSE-kórokozó, sokféleségük miatt jelenleg nem zárható ki teljesen más állati TSE-kórokozók emberre történő átvitele. Ilyen körülmények között a BSE-től eltérő TSE-kórokozóval fertőzött állat húsának és az abból származó termékeknek a fogyasztása lehetséges veszélyt jelent az emberi egészségre.

- 130 E két szervezett által kiadott vélemények ezenkívül a BSE és a súrlókór megkülönböztetésére hivatott szűrővizsgálatok megbízhatóságával kapcsolatos valós tudományos bizonytalanságot is kifejeznek. A BSE-vel fertőzött állat húsának és abból származó termékeknek a fogyasztása tehát tényleges veszélyt jelent az emberre.
- 131 Bár, amint a Bizottság hangsúlyozza, a TSE-vel fertőzött állatok húsának és abból származó termékeknek a piacon való jelenlétéből eredő közegészségügyi kockázat már a vitatott rendelkezések elfogadását megelőzően is fennállt, azonban azok hatálybalépésével objektíve megnövekedett a TSE-vel fertőzött állományba tartozó olyan állatok húsának és az abból származó különböző termékeknek a forgalomba hozatala folytán, amelyeket az előző, a 727/2007 rendelettel bevezetett szabályozás értelmében le kellett volna vágni, és meg kellett volna semmisíteni.
- 132 Megjegyzendő, hogy az AFSSA 2007. június 13-án kelt véleményében, egy mindössze a nagyságrendre vonatkozó becslés keretében kifejti, hogy a vitatott rendelkezések végrehajtásának következményeként 2006-ban Franciaországban legalább 1 000, jelentős mértékben fertőzött levágott állatot használtak fel emberi fogyasztásra.
- 133 Ilyen körülmények között azt kell megállapítani, hogy a jelen esetben teljesül a sürgősség feltétele.

Az érdekek mérlegeléséről

A felek érvei

- 134 A felperes emlékeztet arra, hogy bár a jelenlegi szabályozás hatályban tartása költséges, annak költségei nem aránytalanok ahhoz képest, hogy mekkora a közegészségügyi kockázat, mert a vitatott rendelkezések súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozhatnak az emberi egészségben.
- 135 A felperes szerint az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy tekintettel a halálos veszélyre, ami a tudomány jelenlegi állása szerint nem zárható ki, a kérdéses érdekek mérlegelése kizárólag a lakosság egészségvédelme elsődlegességének elismerését eredményezheti a gazdasági megfontolásokkal szemben (a Bíróság C-180/96. R. sz., Egyesült Királyság kontra Bizottság ügyben 1996. július 12-én hozott végzésének [EBHT 1996., I-3903. o.] 90–93. pontja).
- 136 A felperes hozzáteszi, ha esetlegesen az ügy érdemében eljáró bíróság semmisíti meg a vitatott rendelkezéseket, azok azonnali alkalmazása következtében fellépő helyzetet már nem lehet visszafordítani.
- 137 Ennek alapján a felperes úgy véli, hogy az érdekek mérlegelése indokoltá teszi a vitatott rendelkezések végrehajtásának felfüggesztését.
- 138 A Bizottság vitatja a felperesnek az esetlegesen veszélyes hús és egyéb termékek emberi fogyasztásra való felhasználásával kapcsolatos állításait, és arra hivatkozik,

hogy az ellenálló példányok kivételével a teljes állomány selejtezése a tudományos ismeretek fejlődésére tekintettel már nem igazolható, és az arányosság elvébe ütközik.

- 139 Úgy véli, hogy a 999/2001 rendelet új rendelkezései nagyobb szabadságot biztosítanak a mezőgazdasági termelők számára, anélkül hogy ezzel a fogyasztók egészségének jelenlegi biztonsági szintjét veszélyeztetnék, és ilyen körülmények között az érdekek mérlegelése egyértelműen a vitatott rendelkezések alkalmazása mellett szól.

Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja

- 140 Amikor az ideiglenes intézkedés iránti kérelem [elbírálása] keretében az ideiglenes intézkedésről határozó bíró mérlegeli az ügyben szereplő különböző érdekeket, azt kell vizsgálnia, hogy ha a vitatott aktust az ügy érdemében eljáró bíróság semmisíti meg, visszafordítható-e annak azonnali végrehajtása miatt kialakult helyzet, illetve, megfordítva, hogy az említett aktus végrehajtásának felfüggesztése megakadályozhatná-e annak teljes körű érvényesülését az alapügyben benyújtott kereset elutasítása esetén (a fenti 59. pontban hivatkozott Bizottság kontra Atlantic Container Line és társai ügyben hozott végzés 50. pontja és a fenti 135. pontban hivatkozott Egyesült Királyság kontra Bizottság ügyben hozott végzés 89. pontja).

- 141 E tekintetben ki kell emelni, hogy a közegészségügy védelmével kapcsolatos követelményeknek vitathatatlanul meg kell előznie a gazdasági megfontolásokat (lásd az Elsőfokú Bíróság elnökének a T-70/99. sz., Alpharma kontra Tanács ügyben 1999. június 30-án hozott végzése [EBHT 1999., II-2027. o.] 152. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ebből következően, ha komoly közegészségügyi kockázatra hivatkoznak, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró az érdekek mérlegelése terén meglévő szuverenitása ellenére szinte elkerülhetetlenül a közegészségügy védelmében fog határozni (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-392/02. R. sz., Solvay Pharmaceuticals kontra Tanács ügyben 2003. április 11-én hozott végzés [EBHT 2003., II-1825. o.] 122. pontját).

- 142 A Bizottság írásbeli beadványaiban nem gazdasági megfontolásokra hivatkozik a felperes felfüggesztés iránti kérelmével szemben, hanem ismételten azt állítja, bizonyította, hogy a vitatott rendelkezések végrehajtása nem vezetne az esetleg veszélyes hús és egyéb termékek emberi fogyasztásra történő felhasználásához, valamint hogy a teljes nyáj leölésének és megsemmisítésének fenntartása a tudomány jelenlegi állása alapján aránytalan volna.
- 143 Kiemelendő azonban, hogy a felperes által az ideiglenes intézkedés szükségességének alátámasztására előterjesztett ténybeli és jogi érvek az ideiglenes intézkedésről határozó bíró rendelkezésére álló információkra tekintettel jelentősnek tűnnek, illetve, ahogy fentebb már megállapításra került, hogy fennáll az emberi egészséget fenyegető súlyos és helyrehozhatatlan kár veszélye.
- 144 Amint arra a felperes joggal hivatkozik, a vitatott rendelkezések végrehajtásának felfüggesztése nem akadályozná e rendelkezések hatékony érvényesülését az alapügyben benyújtott kereset elutasítása esetén, mivel mindössze e hatások késleltetését jelentené. Ellenben a vitatott rendelkezések hatékony és azonnali alkalmazása az esetleg veszélyes hús és egyéb termékek emberi fogyasztásra történő felhasználásához, és a fogyasztók esetleges megfertőződéséhez vezetne, vagyis olyan helyzetet idézne elő, amelyet az ügy érdemében eljáró bíróság a vitatott rendelkezések megsemmisítésével nem tudna orvosolni.
- 145 A mezőgazdasági termelők számára biztosított nagyobb szabadságra vonatkozó megfontolásokat illetően a Bizottság a tárgyaláson kifejtette, hogy azoknak komoly nehézséget okoz állományaikat ellenálló egyedekből újjáalakítani, valamint hogy az egészségrendészeti intézkedések könnyítése a vitatott rendelkezésekben gyakorlatilag biztosíthatná, hogy a termelők jobban tiszteletben tartsák a klinikai esetek bejelentésének kötelezettségét, és ezáltal biztosíthatná a „rejtve maradás kockázatának” elkerülését is.

- 146 Megjegyzendő azonban, hogy maga a Bizottság hangsúlyozza, az állatok megtartásának lehetősége azokban az állományokban, ahol TSE-előfordulást fedeztek fel, együtt jár az említett állomány két éven át történő intenzív ellenőrzésével, amely helyzet bizonyosan kényszerrel jelent a mezőgazdasági termelők számára, és a priori nem alkalmas a „rejtve maradás kockázatának” hatékony megelőzésére.
- 147 Az ez által előállt tisztán elméleti előny, amelyre a Bizottság hivatkozik, nem szoríthatja háttérbe azt a súlyos közegészségügyi kárt, amit a vitatott rendelkezések tényleges azonnali alkalmazása előidézhetne, és amely nem lenne helyreállítható az alapügyben benyújtott kereset későbbi sikere esetén.
- 148 Az érdekek mérlegelése ezért nem mutathat a végrehajtás felfüggesztésének Bizottság által kért elutasítása irányába.
- 149 Következésképpen, mivel teljesülnek a vitatott rendelkezések végrehajtása felfüggesztésének feltételei, a felperes kérelmének helyt kell adni.
- 150 A Bizottság úgy véli, hogy a francia hatóságok által kifogásolt intézkedések egyikének, az intenzív ellenőrzés két évre csökkentésének alkalmazására ténylegesen csak két év múlva fog sor kerülni, ezért végrehajtása felfüggesztésének elrendelése nem indokolt.

- 151 Megjegyzendő azonban, hogy a VII. melléklet A. fejezete 2.3. pontja b) alpontjának iii. fordulatában és 4. pontjában előírt intézkedés, mely szerint az olyan gazdasághoz tartozó valamennyi juhot és kecskét, ahol TSE-előfordulást mutattak ki, ott kell tartani, és azok a TSE utolsó előfordulásának kimutatását követő két év alatt nem szállíthatók át másik gazdaságba, 2007. július 17-e óta korlátozás nélkül alkalmazandó. Tekintettel arra, hogy az érintett állatok ezen időszak alatt levághatók, és emberi fogyasztásra felhasználhatók, illetve az alapeljárás időtartamának bizonytalan voltára, az alapügyben hozandó ítélet kihirdetéséig fel kell függeszteni a 727/2007 rendelet mellékletének a VII. melléklet A. fejezetébe nemcsak a 2.3. pont d) alpontját, hanem a 2.3. pont b) alpontjának iii. fordulatát, és a 4. pontot beiktató 3. pontjának végrehajtását.

A fenti indokok alapján

AZ IDEIGLENES INTÉZKEDÉSRŐL HATÁROZÓ BÍRÓ

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet I., III., VII. és IX. mellékletének módosításáról szóló, 2007. június 26-i 727/2007/EK bizottsági rendelet mellékletének 3. pontja végrehajtását – amennyiben az beiktatja a 2001. május 22-i 999/2001/EK rendelet VII. mellékletének A. fejezetébe a 2.3. pont b) alpontjának iii. fordulatát, a 2.3. pont d) alpontját és a 4. pontot – az alapügyben hozandó ítélet kihirdetéséig felfüggeszti.

2) Az Elsőfokú Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

Kelt Luxembourgban, 2007. szeptember 28-án.

E. Coulon

hivatalvezető

M. Vilaras

bíró